

LIBRARY OF THE
"ASOCIATION"
SIBIU

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemelat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul: Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari,	Articole și corespondențe se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,	Prețul inserțiunilor un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.	Abonamentele și inserțiunile se adresează Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45
---	---	---	--

Nr. 7975/1939.

Notificare oficială

În Academia teologică «Andreiană» din Sibiu se primesc absolvenți de liceu cu bacalaureat și absolvenți cu diplomă de seminar teologic.

Cererile de primire pentru anul academic 1939/40 se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc până la 20 August 1939, însoțite de următoarele documente:

1. Extrasul de naștere dela oficiul stării civile;
2. Extras din matricola botezaților;
3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;
4. Certificat medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;
5. Alte eventuale documente recomandatoare.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei, unde contribuind cu suma de 8000 Lei anual, vor avea toată întreținerea.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 11—13 Septemvrie, în 15 și 16 Septemvrie studenții se vor mărturisi și cumineca.

Paralel cu înscrierile se vor ținea și examenele sesiunii de toamnă (corigență, anuale, fundamentale).

Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminecă în 17 Septemvrie, iar începerea cursurilor Luni în 18 Sept., ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academie.

Înainte de înscriere fiecare student va achita la oficiul de casă al Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 3000 ca primă rată din taxa de întreținere în internat, plus Lei 200 didactru. Rata a doua de Lei 3000, și rata a treia de Lei 2000, se plătesc în prima zi de școală după vacanța Crăciunului și a Sfințelor Paști. La rectorat studenții anului I vor achita, la înscriere, taxa de Lei 925, Lei 1508 pentru cărți didactice și Lei 1500 jumătate din costul reverenței restul îl va plăti Consiliul Arhiepiscopesc; an II Lei 790 plus Lei 1512 pentru cărți didactice; an III Lei 790 plus Lei 513 pentru cărți didactice; an IV 790 Lei plus Lei 1251 pentru cărți didactice.

Studenții cu slabe mijloace familiare, dar cu purtare aleasă și notați bine la studii vor primi ajutoare (burse), ce se vor putea urca până la 6000 Lei, eventual chiar întreținerea gratuită în internat. Aceste ajutoare se vor vota numai după înscriere.

Inscrierea se face la rectoratul Academiei, după ce studenții

vor dovedi cu chitanțe, că au achitat rata I din taxa de întreținere. Tot la înscriere studenții anului I sunt obligați să prezinte o declarație subscrisă și de părinți ori tutori la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academie.

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul Arhiepiscopesc, vor fi supuși înainte de înmatriculare, în ziua de 11 Sept. a. c. ora 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminativ. Primirea definitivă în Academie este deci în funcție de rezultatul favorabil al acestei vizite și al acestui examen.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară (obligator reverandă), precum și hainele de pat și anume: o plapomă, sau straiu, trei cearceafuri, și trei cearceafuri pentru plapomă eventual straiu, o perină cu trei fețe de perini, două cămăși de noapte, 4 ștergare, 4 servete și o învelitoare de pat.

„Educația religioasă și morală în primul rând“

Am reprodus într'un număr anterior al foii noastre un pasagiu dintr'o cuvântare mai nouă a dlui ministru al Educației Naționale, Petre Andrei, rostită la Radio cu scopul de-a lămuri principiile noiei Legi a învățământului primar. Pasagiul arăta necesitatea absolută a creșterii religioase și morale a tineretului, culminând în propoziția pusă în fruntea acestor rânduri.

Cetitorii știu că ziarul acesta e un ziar închinat cu desăvârșire concepției creștine de viață, pe care o apără și o propovăduiește cu toată consecvența și sinceritatea, fără a căuta la față de om, nici pentru a adula din teamă, nici pentru a băfii din aversiune.

Lipsit de orice prejudecăți de ordin personal, ziarul n'are pretini nici dușmani, ci notează cu bucurie manifestările de concepție creștină și cu tristețe pe cele ce nu se încadrează în această linie, indiferent de unde ar veni.

Așa se explică faptul că după ce ne-am arătat, mai deunăzi, nedumerirea față de anumite cuvinte ale dlui ministru Petre Andrei, azi putem fără nici o pedică interioară să remarcăm cu toată lauda cuvintele de rară înțelepciune spuse tot de Domnia Sa ca o justă apreciere a primordialei valori a educației creștine.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească. Vor atrage în special atențiunea asupra faptului că tinerii merituosi se vor bucura de burse.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om. Pentru omul de studiu, teologia deschide cele mai vaste și mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realitățile cele mai esențiale, spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acțiune, care vrea să joace rol important în direcționarea vieții neamului și a societății, preoția oferă marile ei posibilități și necesități misionare cu cuvântul și cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă căreia să-și închine omul viața, ca preoția și studiul teologic.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 4 Iulie 1939.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 8448—939.

Comunicat

Implinindu-se Marți la 18 Iulie a. c. un an dela încetarea din viață a neuitatei Regine Maria, în toate bisericile din Arhiepiscopie se va oficia la ora 12, parastasul de un an, în prezența autorităților locale.

Sibiu, 15 Iulie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

Cât va fi omul om, adecă ființă ce nu se poate menține în existență și ferici veșnic prin sine, ființă cu dor nestins după veșnicie dar incapabilă să și-o dea singur, iar pe de altă parte ființă cu marginiri morale, adică atâta vreme cât omul nu va fi Dumnezeu, morala va avea în religie cel mai puternic, ba chiar singurul suport.

Cu adevărat moral e numai omul religios, vrea să ne spună dl ministru Petre Andrei în cuvintele citate, ca și în cele următoare: «Copiii trebuie să învețe a trăi odată cu fiorul credinței religioase, maximele morale care se degajează din religie».

Prin aceste cuvinte dl ministru Petre Andrei se dovedește contrar teoriilor că religia nu implică în sine o morală, ci ea e o magie obscură. Religia, dacă e orientare a omului după voia unui Dumnezeu personal, are ca față întoarsă spre oameni și spre lume în mod necesar o atitudine și o concepție morală. Religia și morală sunt un întreg, sunt două fețe ale aceleiași medalii.

În sfârșit n'avem putere cât am vrea să punem în accentuarea cuvântului de ordin general, pregnant, just și cuprinzător, cât o maximă, a dlui ministru Petre Andrei: „Educația morală înainte de toate“.

Aceasta formează temelia de granit pe care se zidește omul cu toate preocupările, cunoștințele și îndatoririle lui. Ea dă caracterul, fără de care toată clădirea sufletească, mintală și profesională a omului se destramă la cea mai mică suflare externă, oricât ar arăta de complicată și de strălucitoare.

E bine că acest mare adevăr e sesizat și formulat cu luciditate și pregnanță de însuși ministrul care are în răspunderea sa buna îndrumare a educației viitoarelor generații.

E ceea ce cerem și noi fără încetare.

Singurul lucru pe care îl mai dorim, este ca această lozincă să fie urmărită cu tenacitate, în toate împrejurările concrete și accidentale ale școalei, prin programe, prin inspecții, prin pilda tuturor celor ce vin în legătură cu copiii.

D. STĂNILOAE

Nr. 8093/939.

Notificare oficială

Școala de cântăreți bisericești din Sibiu, înființată în anul 1927, a Arhiepiscopiei ortodoxe de Alba-Iulia și Sibiu, are menirea să dea Bisericii noastre cântăreți pricepuți, conducători de coruri sătești și credincioși luminați.

În afară de cântarea bisericească, elevii ei au primit educație religioasă îngrijită și au avut prilejul să deprindă câte o îndelungă practică. Programul școlii prevede cursuri de albinărit, pomărit, de tâmplărie ș. a.

Cu începerea noului an școlar, școala de cântăreți din Sibiu se recomandă din nou fiilor de credincioși, cari doresc să-și creeze o carieră liniștită, o viață frumoasă și pusă întreagă în slujba mării lui Dumnezeu.

Tinerii, cari doresc să fie primiți în această școală pentru anul școlar 1939/40, își vor înainta până la 1 Septembrie cererile lor *«Direcțiunii Școlii de cântăreți din Sibiu»*, însoțite de documentele următoare:

1. Carte de botez și certificat de naștere,
2. Certificat școlar (cel puțin 4 clase primare)
3. Certificat de moralitate și recomandare dela parohul local,
4. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu suferă de boli contagioase și că nu are nici alte defecte corporale.

În această școală se primesc numai fii ai Bisericii noastre, în etate de 15 ani împliniți dar nu trecuți de 20 ani și cari reușesc la examenul de primire. Acest examen se va ține în zilele de 2—3 Octombrie.

Elevii primiți vor aduce cu ei: două rânduri de schimburi, haine de pat: străjăc, saltea, fol, perină, cuvertură albă pe pat, 2 ștergare (fiind la toate cusute literile inițiale ale numelui), cuțit, furculiță, lingură și o ceașcă pentru ceai, precum și un costum național care va servi de uniformă școlară.

Toți elevii vor locui în internatul școlii. Taxa de întreținere este de Lei: 8000 anual plătit în trei rate: rata primă de Lei 3000 la înscriere, rata a doua de Lei 3000 la Crăciun, iar a treia de Lei 2000 la Paști.

Cursurile vor începe la 4 Octombrie ora 8 a. m. a. c. și vor dura doi ani de teorie și unul de practică.

După absolvirea școlii se eliberează diploma de cântăreț bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreții bisericești vor fi retribuiți din bugetul statului cu un salariu lunar fix.

Această măsură s'a pus în aplicare pentru o parte din absolvenții școlii cu 1 Aprilie 1937. Pe lângă aceasta cântăreții vor avea uzufructul sesiunii cantonale, obținută din reforma agrară.

Onorata preoție e poftită a citi acest avis credincioșilor noștri în sfânta biserică în trei Dumineci consecutive și a îndemna părinții cu fii buni să și-i trimită la școala de cântăreți bisericești.

Pe lângă aceasta mai dispunem oficiilor parohiale spre știre și strictă conformare următoarele:

a) Parohiile cari angajează absolvenți ai Școlii de cântăreți din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salariu de 500 Lei lunar conform hotărârii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreții cu diplome dela Școala de cântăreți din Sibiu să fie angajați pe lângă cei bătrâni calificați din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligații să le asigure jumătate din uzufructul sesiiei și jumătate din toate venitele cantonale.

c) Cântăreții cu diplome dela Școala de cântăreți angajați în parohii cu cântăreți necalificați să se bucure de dreptul de-a ocupa strana dreaptă având consiliul parohial îndatorirea a le asigura două din trei părți a sesiunii și venitelor cantonale.

Posturile de cântăreți devenite vacante nu se vor mai putea întregi decât cu absolvenți ai Școlii de cântăreți.

Parohiile noastre cari dispun de mijloace materiale, întru cât vor avea tineri săraci dornici de a ajunge cântăreți bisericești, sunt poftite a vota pe seama acestora taxele de întreținere la școală.

Sibiu, din ședința senatului bisericesc ținută la 6 Iulie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

„Viața Ilustrată”, revistă de familie, a apărut pentru luna Iulie a. c., cu un sumar bine ales și bogat, în care mai multe pagini sânt închinare amintirii lui Mihai Eminescu. Pe lângă acest prinos, revista aduce alte interesante contribuții și multe ilustrații de actualitate. Abonamentul 100 lei pe o jumătate de an. Adresa: Cluj, Piața Cuza Vodă 6.

Creație și intelectualitate

A fi preot, înseamnă a fi păstor, conducător spiritual. Deci, se înțelege că întru preoție și intelectualitate trebuie să fie oarecare legătură. Dacă „turma cuvântătoare”, pe care preotul are a o conduce, nu este lipsită de această calitate, fără îndoială că și pentru preoție ea este indispensabilă. Aceasta cu atât mai mult, cu cât superioritatea preoției față de starea mirenească, este de ordin spiritual — în ordinea căreia cade și intelectualitatea. Ea este necesară preotului, atât din punct de vedere teoretic, cât și practic.

Din punct de vedere teoretic, necesitatea activității intelectuale a preotului este cât se poate de evidentă. Dacă religia e bazată pe supra-cunoaștere, pe revelațiune, apoi oare nu e normal să cerem și din partea preotului — reprezentant al religiei — intelectualitate, capacitate de înțelegere superioară a lucrurilor? Condiția acceptării adevărilor religioase este fie ignoranța, fie intelectualitatea, desăvârșită. În primul caz, cunoașterea religioasă împlinește un gol, în al doilea, insuficiența înțelepciunii omenești. Deci, cu cât cineva este mai profund intelectual, cu atât este mai religios, căci își dă seama mai bine de neputințele rațiunii și este împins în mod necesar să ancoreze cu certitudinea revelației.

Tot atât de imperios este cerută apoi intelectualitatea și în activitatea practică a preotului. Ea nu înseamnă posesia cutăror, sau cutăror diplome, ci inteligența vie, care știe să adapteze scopurilor sale, toate mijloacele posibile, pentru a le face să izbândească. Și acum să ne punem întrebarea: Oare în parohia sa, nu cumva e pus preotul adesea în situații când nu mai are ce face, cu toate lucrurile învățate și când nu-l poate scoate din încurcătură decât instinctul și tactul înăscut? De cele mai multeori. Personalitatea, gradul de intelectualitate este acela care distinge pe preoții unii de alții, în păstori buni și în păstori slabi.

A păstori înseamnă în primul rând a-ți face un plan de activitate, și în al doilea rând a dispune de spirit practic, de puterea de a-ți aplica planul. Sunt însă situații când se cer aceste două calități deodată, când trebuie să răspunzi la moment nevoii. Atunci nu mai ai atâta timp de chibzuință și de informație de prin cărți. Atunci trebuie să reacționezi repede, bazându-te pe propriile tale forțe. Orice lu-

crare mintală, bazată pe propria noastră putere de gândire, este dovadă de intelectualitate.

Pe preot pastorația îl obligă chiar să fie un intelectual, adică să se sprijine pe propriile sale puteri. Greu poate cineva răspunde bine la nevoile parohiei sale, dacă nu e obișnuit să gândească în sensul acesta. Arta de a păstori nu se învață, dacă cel ce dorește aceasta nu este un intelectual. Principiile pastorale sunt scoase din mii de experiențe, făcute de preoți „intelectuali” în medii și timpuri diferite. Ele pentru a putea fi aplicate cer o anumită finețe sufletească, o anumită capacitate de a deosebi, ceea ce potrivește și în ce măsură se poate aplica la situația sau problema specială pe care trebuie să o rezolvi. Deci se cere inițiativă personală, adică intelectualitate.

Noi credem că în problema atât de dificilă a criteriilor de selecționare a elementelor bune pentru demnitatea clericală, intelectualitatea este o latură care ar trebui relevată.

Ioan Oprea

Nr. 7398—1939.

AVIZ

Parohienii din parohiile vacante: Ardeu, Bulbuc, Cheile Cibului, Mănerău, Nemșa, Nojag, Silvașul de sus, Prihodiște și Lăpușul superior au renunțat la dreptul de alegere de paroh.

Aceste parohii se vor întregi prin numire.

Candidații cari doresc să ocupe vre-una din aceste parohii, își vor înainta cererea pentru numire la Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu.

Consiliul arhiepiscopesc

Anuarul Liceului „Gh. Lazăr”, Sibiu, pe anii școlari 1937/8 și 1938/9, Sibiu. Inst. „Dacia Traiană”, 1939. — Anuarul conține: Comemorări, cuvântări, de dir. Ioan Popa, și profesori: S. Cosma, I. Isac, Gr. Someșan, A. Bosch, Pr. Ioan Stanciu; studii de O. Dragoș, L. Pop și Gr. Someșan; date statistice etc. Corpul didactic, în ultimul an, este alcătuit din 35 profesori; numărul elevilor a fost 631, din care 511 ortodocși și 82 greco-cat. (601 români, și 30 de alt neam; 19 rom.-cat., 11 luterani, 8 mozaici). Societatea religioasă „Sf. Gheorghe”, a elevilor ortodocși, și-a continuat cu râvnă activitatea binefăcătoare, constituindu-se sub conducerea p. prof. Ioan N. Beju. În 10 ședințe s'au citit 12 lucrări de cuprins religios creștinesc.

FOIȘOARA

Principele nostru moștenitor de tron

Ziarul *II Telegrafo* a publicat, de curând, un însușit articol, datorit d. A. Silvestri Giorgi, despre Măria Sa Marele Voievod Mihai al României. — Acest fiu de rege, — scrie dna A. Silvestri Giorgi, — a trăit totdeauna în nemijlocită legătură cu poporul, pământul și natura.

Voievodul Mihai n'a fost educat în străinătate. Și-a făcut studiile în România; cele primare sub conducerea unor profesori aleși, cele secundare într'un fel de liceu în miniatură, conceput de Suveran, întocmai cu dispozițiunile și programele liceelor publice și în care tânărul Principe a petrecut cinci ani împreună cu unsprezece tovarăși, aleși pentru a reprezenta diferitele clase sociale. Trei copii de țărani, doi de profesori, doi de avocați, un copil de învățător, unul de mecanic, unul de ofițer, unul al unui industriaș, un copil al unui ministru plenipotențiar, iar aceștia luați din regiunile cele mai deosebite din România, pentru a familiariza pe viitorul Rege cu caracterul, aptitudinile și spiritul tuturor viitorilor săi supuși.

O cameră luminoasă și simplă, care are ca singur ornament o icoană și candela aprinsă sub imaginea Aceluia care

a iubit atât de mult copilăria, a primit între pereții săi pe cei 12 tovarăși. În locul de mijloc stă Principele, elev între elevi, bun tovarăș, vesel și prietenos, care la terminarea lecțiilor dinaintea prânzului va lua cu sine adeseori la prânz pe unul dintre tovarășii săi de școală, înveselind pe Augustul părinte cu povestirea incidentelor și a micilor drame școlare.

Joia este ziua hotărâtă pentru străjerie, pentru exercițiile cerute de Straja Țării, această școală a vieții care izvoarește din necesitățile țării, atât de înrudită cu organizarea noastră G. I. L., care într'o muncă pașnică ofește sănătoasele energii ale neamului. Două automobile duc dis-de-dimineață stolul cel vesel, pentru a cunoaște muncile dela țară, aratul, cositul și pentru a sădi sau doborâ arbori, sau a ridica planul unei anumite regiuni, spre a cunoaște bogățiile vegetale sau minerale. Pleacă cu o punctualitate desăvârșită și tot drumul un neconținut schimb de impresii, glume, observațiuni copilărești sau înțelepte, în care cei 12 copii revărsă bucuria de a trăi, sub cerul liber, o zi întreagă.

Veseli și senină deci, viața tânărului Principe: perfecte sănătăți fizice, Suveranul a voit să se alăture un desăvârșit echilibru spiritual. Cuvântul lui Saint François de Sales *«Un saint triste est un triste saint»* se schimbă aici: *«un principe trist este un trist principe»*.

Senin și voios este Voievodul Mihai, însă gata să vibreze la unison cu suflul

al altuia, în orele de durere. Moartea unuia dintre tovarășii săi îl lovește ca cea dintâi experiență directă a durerii și pe care o întâmpină, veghind la căpătâiul micului camarad și plângând asupra-i.

În timpul unei plimbări, într'o zi, află de o sărmană bătrână rămasă singură într'o cocioabă ce stă să cadă. Și-a pierdut cei trei copii în război.

«Nu mai are nici un copil», le spune un țăran care-l călăuzește — *«au devenit eroi»*. Și el se duce cu tovarășii Săi și muncește toată după amiaza pentru a întări bărnele, a lipi crăpăturile acoperișului, a cârpi micile ferestre, sub ochii uimiți ai bătrânei, care și-a îmbrobodit capul pleșuv cu marama sa de sărbătoare, pentru a cinsti pe Principe.

Față de principiile care au stat la baza educațiunii Principelui și anume nevoia și datoria de a cunoaște țara cu toate frumusețile și bogățiile sale, viața poporului, obiceiurile și tradițiile, se înțelege cum în program intră și călătoriile. O lună pe an a fost într'adevăr hotărâtă pentru această strânsă și directă apropiere cu realitatea vieții românești. Cei 12 elevi cu profesorii lor au trecut prin imensitatea holdelor câmpiei valahe și dela Porțile de fier ale istorice Iran-silvanii, dela Sarmisegetuza și Alba-Iulia până dincolo de Dunăre, în Bucovina împădurită până la porturile Mării Negre, au cutreerat în toate direcțiunile țara atât de variată și de frumoasă, în tren sau automobil sau de cele mai multeori cu sacul în spinare și bățul în mână, sezând la masa țăranului în așteptarea

mămăligii, odihnindu-se pe prispă acoperită cu învelitoare înflorită, mirosind a leavenică și ascultând cum se stinge viața satului în liniștea profundă a nopții cu lună.

Această viață activă, sănătoasă, igienică nu înăbușe tendința de visare care reprezintă urma slavă asupra acestei rase latine. Voievodul iubește vânătoarea, însă nu pentru plăcerea de a ucide; îi place pentru că îi dă putința să se piardă în pădurea unde aude numai murmurul pârului, o scuturare de aripi și fiorii divini ai singurătății. Iar dacă animalele se apropie încrezătoare spre făptura neclintită, sprijinită de trunchiul unui copac, nu trage. Un fel de încredere reciprocă se statornicește între om și animal. Trage împotriva acelor care-l par fiare *«nu cum ar fi trebuit să facă»*; deoarece și în lumea vânatului, spune El, sunt deosebiri între cei buni și cei răi.

Zile care încep cu ceremonia înălțării Steagului și sfârșesc cu binecuvântarea preotului, care se desfășoară în sănătoasă muncă a pământului, sub arșița soarelui sau în păduri printre arbori; luni de studii care se sfârșesc cu premierea, cel dintâi premiu nefiind acordat cu necesitate Principelui; ceremonii solemne în care străjerul asudat, cu mâinile pline de pământ, se transformă în mândrul moștenitor al Tronului, serios și modest, în demnitatea inerentă a gradului; ce comoară de amintiri, ce bogat seceriș de experiențe pentru acel care într'o zi va trebui să conducă destinele României.

„Saul din Tars“

Sub acest titlu Părintele diacon Dr. Grigorie T. Marcu, profesor la Academia teologică „Andreiană”, a tipărit recent în „Seriile Teologice” o scânteiitoare biografie a Apostolului Pavel din epoca dinaintea de convertire.

Cartea aceasta, de 126 pagini cu note cu tot, se cetește dintr-o răsuflare și la sfârșit nu te poți descurca ușor de întrebarea, cum a fost posibil ca atâta erudiție, — câtă e condensată în ea și care l-a ajutat pe autor ca, pornind dela câteva date din Testamentul Nou, să facă să învie o lume întreagă, bogată în pitoresc și în împrejurări concrete să se transforme în viziune unitară, în sbor ușor și înalt, în descriere vie și povestire cucărtoare?

Taina nu poate fi înțeleasă decât așa, că autorul a trăit mult cu subiectul tratat, a asimilat pe îndelete și cu dragoste tot ce se referă la el, s'a cufundat tot mai intim în lumea apostolului Pavel, în viața și preocupările lui. Aceasta e un element de înțelegere al frumoasei lucrări. Iar al doilea e talentul de scriitor al Păr. prof. Dr. Grigorie T. Marcu. Căci talentul de scriitor nu însemnează numai o virtuozitate exterioară de-a lega frumos cuvintele, ci o nuanțată sensibilitate și înțelegere interioară a situațiilor, a persoanelor, a problemelor ce le descrii, o mare și obsedantă capacitate de mediație, de pătrundere și întuire a lumii. Scriitorul este un cugetător cu inima, cu întreagă ființa lui.

Păr. Dr. Gr. T. Marcu a reușit prin rarele virtuți de strădanie și de talent ale C. Sale să ne dea o captivantă descriere a vieții, a caracterului, a ideilor lui Saul din Tars. Ceeace ne-a dat e o perlă a literaturii biografice creștine, un model ce va trebui să facă școală.

Un astfel de scris ne trebuie, dacă vrem ca idealurile creștine să pătrundă în cercurile largi ale societății, pentru a se lua la piept cu ideile răspândite de o literatură necreștină. Numai cu savantismul uscat, care maschează un suflet sărac de avânturi nobile și lipsit de talent, nu facem decât să batem apa în piua în colțurile „talmudice” ale disputelor între teologi.

Toate felicitările pentru autor. A scris o carte care prezintă într-o înfățișare fermecătoare, simpatice pe marele apostol al neamurilor. Dorim ca acest început să fie urmat de alte biografii asemănătoare.

D. S.

Probleme-Recensii-Comentarii

Cercul preoțesc I Mediaș. — Duminecă, în 25 Iunie 1939, cercul religios Mediaș a ținut ședință în parohia Nemșa-Târnava-mare.

Într-o atmosferă de profundă evlavie s'a săvârșit utrenia și sfânta liturghie de către P. C. Sa I. Crăciun, protopop, și preoții: D. Filimon, V. Scutea sen., A. Băcilă, I. Roman adm. parohiei, P. Pătăraș, M. Maier și R. Gheaja.

La priceasnă a predicat frumos bătrânul și vrednicul părinte V. Scutea sen., din Păucea. Predicatorul a arătat icoana „sutașului păgân” și a fariseilor, cari erau mai păgâni la suflet de cât acela despre care Domnul a spus că „nici în Israel nu a aflat atâta credință”, îndemnând pe credincioși să urmeze credința și umilința sutașului.

La stărușitul sfintei liturghii a luat cuvântul părintele protopop I. Crăciun, arătând în cuvinte alese drumul pe care trebuie să meargă toți credincioșii dacă vreau ca să fie pe acest pământ fericiți, iar în ceruri să stea de-a „Dreapta Tatălui”. Cuvintele de îndemn, la credința ortodoxă și naționalism creștin, ale părintelui protopop, au fost primite cu multă dragoste și bucurie de credincioșii din această mică parohie.

Apoi P. C. Sa părintele I. Crăciun citește Ord. P. V. C. A. Nr. 6586/939, prin care I. P. S. Mitropolit Nicolae a dat binecuvântarea arhierescă părintelui M. Maier-Bratei pentru a purta brâu roșu.

Păr. M. Maier, adânc impresionat, mulțumind pentru această distincție, promite că va lucra cât timp va trăi din toate puterile ca biserica noastră ortodoxă să câștige, iar bunul Dumnezeu să fie slăvit.

La ora 2 d. m. s'a slujit vecernia și stărușirea apei celei mici. Apoi păr. Băcilă din Curciu a ținut o conferință despre „Împărăția lui Dumnezeu”. Conferința a fost gustată cu multă plăcere de către credincioșii cari se aflau în biserică. A vorbit apoi păr. adm. parohial al locului I. Roman, care a mulțumit preoților veniți să procure astfel de bucurii duhovnicești credincioșilor din Nemșa.

A mai vorbit și părintele președinte Filimon din Dârlos, aducând mul-

tumiri credincioșilor veniți la sf. slujbe, precum și preoților cari au cuvântat.

S'a hotărât — în conferința intimă — ca proxima ședință să se țină în parohia Moșna. — Pr. M. M.

Viața religioasă din Rusia n'a murit. — Într-o revistă bisericească belgiană cunoscutul scriitor rus, Soltikov, arată că poporul rus e în permanență devotat simțămintelor și obiceiurilor religioase ca și înainte de război, chiar dacă i-au fost luate nenumărate biserici. E vorba în special aci de: botez, obiceiurile la înmormântare, ținerea sărbătorilor religioase și o serie întreagă de obiceiuri care dovedesc adâncul lui simțământ religios, și aceasta atât la populația dela țară, cât și la cea din oraș. Motivul pentru care propaganda antireligioasă sovietică n'a dat rezultatele dorite, este, după părerea lui Soltikov, că șefii luptei ateiste n'au avut un program bine definit și au fost lipsiți și de metode. În multe locuri s'a putut observa că această anarhie în lupta antireligioasă a servit mai degrabă în favoarea bisericii. Propagandiștii atești li-a lipsit complet pregătirea sufletească. Lăsând la o parte aceste considerații de ordin tactic, trebuie să remarcăm, că și numeroși membri ai partidului comunist se anunță la vreo comunitate religioasă, chiar dacă o fac în sens panteistic. Marea lor majoritate se opune susținerilor oficiale ale partidului comunist că omul provine din mai-muță și că'n om nu există nici un principiu sufletească, mărind astfel opoziția contra teoriilor ateiste ale comunismului.

Solemnitatea introducerii preotului Valeriu Voineag în parohia Sf. Treime din Brașov s'a desfășurat Duminecă, în 21. c. Serbarea s'a început la ora 8 dim., când credincioșii parohiei de pe Tocile au întâmpinat pe noul preot în gara Brașov. După un scurt cuvânt de bun venit, adresat de păr. profesor Candid Mușlea, adm. parohial, la care a răspuns păr. V. Voineag, s'a format cortegiul compus din 26 călăreți îmbrăcați în minunatul lor costum național din Schei-Brașovului. La sfânta biserică noul preot a fost întâmpinat de Prea C. părinte Dr. N. Stinghe, adm. protopopes al tractului Brașov, cu Sf. Evanghelie, cu Sf. Cruce și cheile bisericii. A urmat Sf.

liturghie în sobor. Credincioșii din toate părțile Brașovului au venit să se împărtășească din bucuria acestui praznic. La finea sfintei liturghii păr. adm. protopopes Dr. N. Stinghe dă cetire actului prin care înalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae învestește ca paroh al parohiei Brașov-Tocile pe păr. Valeriu Voineag, după care printr-o luminoasă cuvântare arată noului preot calea ce trebuie să urmeze în activitatea ce-l așteaptă. Preotul Valeriu Voineag, într-o vorbire frumoasă ca fond și formă, expune gândurile de care va fi călăuzit, pe teren duhovnicesc și gospodăresc al parohiei, în noua sa misiune. Credincioșii au ovaționat pe noul preot, de care leagă mari nădejdi. Oastea Domnului din Brașov are o deosebită bucurie, că alegerea a căzut asupra unui preot tânăr, care a împodobit săptămânal cu scrisul lui duhovnicesc paginile foii noastre dela Sibiu. — Dr. M. S.-S.

INFORMAȚIUNI

Renașterea satelor. Dl ministru, general Marinescu, a convocat la Ministerul sănătății pe toți inspectorii generali sanitari, cărora li-a expus planul noii campanii de lucru. S'a hotărât să se înceapă organizarea județului model, alegându-se deocamdată 10 județe. Dispensare, spitale pe specialități, băi și fântâni sânt primele obiective ce trebuie atinse în organizarea județului model. Pentru această operă dl ministru a hotărât să dea 15 milioane lei. Viața satelor va prospera astfel spre binele țării și al neamului.

Excluși din senat. În ședința din 8 Iunie 1939 a matorului Corp, — conform regulamentului (Art. 48) au fost excluși dintre senatorii de drept din sesiunea actuală următorii 9 senatori de drept: Const. Brătianu, A. Dobrescu, Gr. Iulian, Nic. Lupu, Ion Mihalache, Orleanu, Episcop Vartolomeu, V. Sassu și Iuliu Maniu, — neprezentând nici un act legal prin care să-și motiveze lipsa dela ședințele senatului.

Scotus Viator în Ardeal. Excelentul cercetător, dl profesor dela universitatea din Londra, Sveaton Watson (Scotus Viator), care întreprinde o călătorie de studii și informații în țările Europei centrale, a sosit în 6 I. c. la Sibiu. Însoțit de câțiva frunțași sibieni, a vizitat mai multe așezăminte din localitate. Distinsul scriitor a plecat din Sibiu la Deva. De aici va face o călătorie prin Munții Apuseni ai țării.

Această copilărie senină, această tinerețe sânguitoare, au trecut. Născut la 25 Oct. 1921 la Sinaia, botezat la 22 Ian. 1922 în Palatul regal din București, Voevodul Mihai este acum un om — în sensul care a fost dat acestui cuvânt de Augustul Său Părinte.

Din paginile volumului: „Din viața unui fiu de Rege” de maiorul aghiotant Teofil G. Sidorovici, care a urmărit de aproape viața tânărului Principe, se descifrează, curată, figura Voevodului Mihai. Despre El a spus Regele Carol al II-lea: „Mihai nu reprezintă numai întreaga mea iubire, mândria și nădejdea mea, ci toată încrederea, poporului român în viitor”. Și este firesc ca poporul să-L iubească. L-a văzut întotdeauna luând parte la grijile sale și la munca sa, s'a mândrit cu înfățișarea chipeșă, cu această înfrumusețare a lui Făt frumos, prințul fermecat al basmelor românești, a fost mișcat de generozitatea sufletului Său, s'a mândrit de a fi reprezentat cu demnitate de El în străinătate.

Simte că-i aparține, adevărat român, în gustul Său născut pentru strălucirea multicoloră care se desfășoară în broderii, îmbobocite ca florile cele rare din mâna simplor țărânce și în decorațiunile minunate ale mănăstirilor istorice, mândria și comoara României. Înarmărește de uimire în fața Voevodului, drept pe calul Său, în strălucitul vestmânt de vânătoare. Și atunci dragostea sa se îndreaptă spre acel care în simpla deviză de străjer a fost fărăn printre țărani, cioban printre ciobani, a cântat doinele

și colindele și a păstrat ca moștenire sfântă îndepărtatele tradițiuni ale neamului Său.

Răspuns omonimului meu dela Craiova, preot unit Dr. Ioan Stanciu

III. Episcopatul sf. Petru la Roma
(3) de Pr. Prof. Dr. IOAN STANCIU

Marele meu critic dela Craiova în numărul 17 al Unirii, vrând să dovedească episcopatul sf. Petru la Roma, despre care eu am susținut că nu sunt dovezi, zice că eu așa cuget și așa îndrăznesc să scriu. Deci „fără să lungească vorba își ia voie să aducă, dintr-o serie întreagă, barem câteva dovezi cari să lămurească cinstit problema”.

În orice caz e curios că ne invită să nu lungim vorba asupra unei probleme, care este cea mai importantă în diferendul ivit în Biserica lui Hristos și care formează fundamentul papalității. Pentru că dacă s'ar putea dovedi episcopatul de 25 ani al sf. Petru în Roma, precum și șefia lui împreună cu transmiterea ei episcopilor Romei, cu dovezi istorice și nu cu legende și vorbe goale, în biserica creștină n'ar mai fi nici o desbinare și toți ar fi nevoiți să recunoască papalitatea cu toate atributele ei. Ar face deci, ca confratele să stăruie mai mult asupra acestor chestiuni, căci altfel cititorul e tentat să creadă că nu prea are dovezi.

Argumentele începe a le înșira începând cu Hegesip, care a trăit în Roma

între anii 155—190. Acest scriitor ne prezintă un catalog al episcopilor Romei, precum un asemenea catalog ne prezintă și sfântul Ireneu (202) și Tertulian, Eusebie, Liberian, Ieronim etc. Catalogele acestea le întrebunțează marele istoriograf din Craiova și vrea să dovedească cu ele episcopatul de 25 ani al sfântului Petru în Roma. Toate acestea argumente — dacă nu mă înșel — le-am mai citit și la profesorul de teologie unită din Oradea, Dr. A. Tăutu, care scrie „Primatul papilor în istorie”.

Observați însă ce deosebire e între ceea ce susține acesta și între ceea ce reproduce acela, deși ambii au același scop.

Dr. A. Tăutu susține: „Cel mai vechi catalog al episcopilor romani l-a făcut Hegesip care pe la anul 155 vine în Roma și pe bază de documente (?) compune catalogul episcopilor romani până la Anicet. Hegesip nu numește pe Petru, dar fără îndoială Petru era primul”.

De ce era primul Petru fără îndoială, câtă vreme Hegesip nu-l numește? Oare n'ar fi mai logic ca autorul să fi făcut concluzia, că dacă Hegesip nu numește pe Petru între episcopii Romei, atunci el nici n'a fost aci episcop? Pe ce își întemeiază autorul afirmația cu fără îndoială? La noi nu se face istoria cu fără îndoială, cu poate, cu verosimil și cu alți termeni vagi și fără rost.

Să vedem cum purcede criticul meu dela Craiova:

„Hegesip... a fost la Roma... iar pe timpul papei Elefteriu... a făcut catalogul

papilor dela sfântul Petru până la Elefteriu”. Din propoziția aceasta ar reeși că în catalog sunt înșirați episcopii Romei dela sfântul Petru dar nu și acesta. Nu știm ce vrea craioveanul de pune și pe sfântul Petru? Mi se pare că vrea să încurce lumea. Dar câtă vreme cel cu „fără îndoială” încheie catalogul papilor cu Anicet, acesta îl încheie cu Elefterie. Acela vorbește cel puțin cu „fără îndoială”, ca să se observe că nu are dici o dovadă, dar acesta se folosește de sf. Petru cu două înțelesuri. Îndee cititorul, unde este mai mare tendința de-a mistifica adevărul?

Catalogul sf. Ireneu (140—202) vorbește despre apostolatul lui Petru și Pavel în Roma și susține în baza tradiției că acești doi corifei au întemeiat biserica din Roma, unde a fost primul episcop Linus, instituit de cei doi apostoli. Dar profesorul Dr. Tăutu, în cartea amintită, ține numai decât să pună în paranteză, că Linus e urmașul lui Petru, ceea ce în original nu este, ear confratele dela Craiova purcede ca mai sus și afirmă că Irineu a compus catalogul dela Petru până la Elefteriu.

Observați, vă rog nuanțele și deosebirile și vă faceți o părere.

Tot în acest senz sunt citați și ceilalți sf. Părinți, cu cari vrea să ni se facă dovada episcopatului de 25 ani al sf. Petru în Roma.

Nici Tertulian, nici Origen, nici Liberian, nici Eusebie (340) nu vorbesc despre episcopatul lui Petru în Roma, ci numai despre venirea lui în Roma și despre conlucrarea lui cu ap. Pavel. Toți aceștia ne spun că primul episcop în Roma a fost

La Hendorf, comună fruntașă în județul Târnava-mare, s'a desfășurat, — cum ni se scrie, — în 29 Iunie a. c., cu prilejul stînțirii și ridicării pavilionului național la stolu școalei primare din loc, un bogat program de cuvântări, cântece și jocuri naționale. Au cuvântat, — frumos și pe înțelesul poporului și tineretului adunat în mare număr, — preoții G. Tohăneanu și I. Munteanu, apoi insp. școlar G. Rusu, prof. Dr. Babeș, subvizorul V. Rodeanu ș. a. A fost o manifestare culturală și națională din cele mai izbutite.

Caz de moarte. În Arad a răposat de curând protopopul sârbesc de acolo, **Uros Kovincici**. În vîrstă de 50 de ani. Defunctul protopop a tradus, împreună cu P. C. Sa pâr. rector al Academiei teologice Dr. N. Popovici, marea operă a lui **Nicodim Milaș**: Canoanele Bisericii Ortodoxe, 4 volume. La înmormântarea celui răposat a grăit, în numele bisericii noastre, pâr. C. Turicu din Arad. Dumnezeu să-l odihnească!

Cerere creștinească. Fostul președinte al Statelor unite din America, **Herbert Hoover**, a cerut, în congresul anual al asociațiilor creștine de binefacere, semnarea unui acord internațional care să interzică bombardarea populațiilor civile.

Deși în Rusia se interzice cu strictețe crearea de mănăstiri, există totuși mănăstiri secrete de bărbați și de femei. Astfel, lângă poarta Petru din Moscova s'a descoperit o mănăstire secretă de călugărițe, cu o vechime de opt ani. Călugărițele lucrau fie ca lucrătoare la fabricile statului, fie pe la autorități, fie că studiau la universități. Ele duceau o viață foarte riguroasă.

Școală care nu știe ce-i vacanță. În Moravia, în orașul Kromeriz, există o școală în care nu se dă niciodată vacanță. Când toate școalele sînt goale și elevii se odihnesc până la toamnă, aici se lucrează în permanență. E o școală de prelucrare a laptelui și de preparare a brânzeturilor, al cărei an școlar durează 365 de zile. Toate lucrările le fac elevii școlii, astfel că ei nu pot fi lăsați să intre-rupă activitatea acestor întreprinderi.

La fondul căminului pentru bătrâni al Societății române de înmormântare din Sibiu s'au făcut dela 1 Ianuarie 1939 până acum dăruiri la următoarele legate ale acestui fond: **Legatul Ioan și Paraschiva Hurdubelea** la ziua numelui întemeietorului 100 lei. **Iosif și**

Paraschiva Marcu, întemeiat de fiul lor Ioan Marcu dir. librăriei arhidiecezane, întemeietorul a dăruit 100 lei. **Legatul preotul Ioan Perian și Legatul preoteasa Dora Perian** a dăruit dl Romul Perian șeful contabilității consist. arhid. întru pomenirea socrului său preotul Ioan Pinciu, câte 250 lei, total 500 lei. **Legatul profesorul Aurel Popovici** cu prilejul ridicării ajutorului de înmormântare după decedatul ei moș Mihail Popovici, dna Tiberia Popovici învătătoare a dăruit la legatul tatălui ei 200 lei. **Legatul Dumitru și Paraschiva Sârbu** întemeietorul legatului dl Dumitru Sârbu a dăruit în trei rânduri câte 100 lei, în total 300 lei. **Legatul Romul Simu și soția Maria** la moartea membrului său comitetul societății a dăruit 500 lei, iar președintele societății prof. Timotei Popovici 100 lei, total 600 lei. **Legatul preotul Maniu Lungu din Rășinari** s'a întemeiat cu suma de 2000 lei lăsată prin testament de mult regretatul și credinciosul slujitor la altarul Domnului și poporului său Maniu Lungu, mort în Martie 1939. **Legatul Maria Duca născută Imbăruș** soțul întemeietor dl Ștefan Duca dir. tipografiei arhidiecezane și mama dănei dna Maria Imbăruș au dăruit câte 250 lei, total 500 lei. — Pentru toate aceste creștinești dăruiri mulțămeste cu recunoștință președintele societății. Dela 1 Ianuar până la 30 Iunie 1939 societatea a plătit ajutoarele de înmormântare după 16 membri decedați, în suma totală de Lei 99.500. Sibiu 1 Iulie 1939. — Prof. **Timotei Popovici**.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 16 Iulie 1939, va predica pâr. **Iacob Bozoea**

Poșta redacției

Pr. V. O. în 7. Urmează pe rând. Mai trimiteți.

Aviz

Se atrage atențiunea Cucernicilor preoți, că pentru reținerea camerelor la **Căminul preotesc dela Bazna** pe lunile August și Septemvrie a. c. se vor adresa Administratorului căminului în Bazna (județul Târnava mică). Pentru luna August se dă și pensiunea cu 50 lei la zi, iar pentru străini cu 70 lei.

Comitetul Asociației clerului Secția Sibiu

Linus, învățăcelul lui Pavel. Altfel episcopatul de 25 ani al lui Petru azi nu mai e susținut nici de istoriografii catolici.

Singurul sf. Părinte care vorbește despre acest episcopat de 25 ani, este Ieronim din veacul V-lea. Dar tocmai acest fapt dovedește că tradiția istorică e în permanentă schimbare și evoluare, deaceia atâtea variații căți scriitori tratează aceasta chestiune. Legende și pseudo-clementinele, după cari s'au orientat sfinții părinți și romani și greci, nu pot forma isvor temelnic al unei istorii serioase. Din acest motiv părinții veacurilor III—V se întrec în a susține toate minunile și toate legendele, după cum se exprimă Tertulian: Quo absurdius, eo verius.

Buclicul cel mai mare însă noi nu-l vedem aci, ci în faptul că actualii așa numiți „mari istoriografi” uniți încep istoria bisericii în aceasta privință cu Hegesip, deci cu anul 155—190, câtă vreme istoria aceasta se începe cu isvorul cel mai autentic, cu Noul Testament. Pentru care motiv fug iperzelosii uniți de acest nesecat isvor de credință și de istoria primilor 60—70 ani ai Bisericii creștine? Pentru că aci nu găsim nici cel puțin o mică aluzie despre șederea și despre episcopatul sf. Petru în Roma.

Dacă vom cerceta cu atenție și cu minuțiozitate acelea cărți ale Noului Testament, care tratează această latură a istoriei, ne vom convinge că activitatea apostolilor Petru și Pavel este expusă cu multă grijă și până la cele mai mici amănunte. Tot așa epistolele apostolului Pavel

și ale lui Petru ca și Faptele Apostolilor examinate ne vor clarifica asupra subiectului ce ne interesează. În nici una din aceste scrieri nu vom afla vre-un cuvânt, care să ne îndreptățească a crede, că sf. Petru ar fi întemeiat Biserica creștină din Roma și că ar fi fost acolo 25 ani episcop. Altfel el nici nu putea fi episcop fiind ceva mai mult, anume apostol, cu misiune precisă: mergeți și învățați toate neamurile.

Apostolul Petru după ce în anul 42 a scăpat din închisoarea lui Irod, a fugit în alt loc, după cum ni se spune din Faptele Apostolilor cap. XII v. 17. Acest alt loc apusenii îl indică a fi fost Roma, dar fără nici un temei, iar noi ortodocșii bazându-ne pe epistola I-a a apostolului Petru, care a fost scrisă în Babilon (cap. V) zicem, că el după propoveduirea evangheliei prin Asia mică, a ajuns în Orient, în orașul Babilon.

N'a putut fi apostolul Petru în Roma, fiindcă apostolul Pavel în anul 58, când scrie epistola către romani și când le promite că va merge în Roma, nu amintește nimic că Petru ar fi umblat pe aci înainte de acest an. Ba, în altă epistolă (II Cor. 10—15 Pavel ne spune că nu vrea să zidească pe temelie străină și nu vrea să se laude în ostenele străine și în ținut străin în cele gata. Daci dacă ar fi știut că biserica Romei a fost întemeiată de apostolul Petru, Pavel nici nu mai promitea că va merge la Roma. La sfârșitul epistolei Pavel salută pe mulți cunoscuți și prieteni, dar de apostolul Petru nici nu amintește. Tot așa și în epistolele scrise

(50) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Bunești**, protopopiatul Cohalm, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român. Venitele acestui post sînt:

1. Salarul dela stat.
2. Locuință provizorie până la transformarea localului de școală în casă parohială.
3. Folosința a 21 jugăre fânaț.
4. Folosința grădinii de lângă biserică.
5. Câte 20 litri cereale (grâu sau porumb) dela fiecare familie.
6. Șase stînjini lemne de foc.
7. Stola tractuală.

Cererile de candidare, însoțite de venitele acte, împreună cu autorizația P. V. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta în termen oficiului protopopesc Cohalm, cu al cărui aviz concurenții urmînd să se prezinte în parohie în zi de Duminecă sau sârbătoare, pentru a face cunoștință cu poporul.

Cohalm (Rupea), 4 Iulie 1939.

Alexandru Brotea
protopop

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul Telegraful Român

Nr. 706—1939

(44) 3—3

Concurs

La ordinul Nr. 7146 Bis. din 14 Iunie a. c. publicăm din nou concurs, cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român, pentru întregirea parohiei, **Sohodol, biserica veche**, de clasa I, protopopiatul Bran.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Venitele stolare, aprobate de Ven. Consiliu Arhiepiscopesc cu ordinul Nr. 4544—1929.

Cererea de concurs, provăzută cu toate documentele necesare și cu autorizația de a candida dela Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se va înainta în termen oficiului protopopesc Bran, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în vreo Duminecă sau sârbătoare, cu obserbarea dispozițiilor reglementare, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul dreptcredincios.

Zărnești, jud. Brașov, 21 Iunie 1939.

Vasile Stoicanea
protopop

Parohia ortodoxă română Covasna-Voinești

Nr. 181—1939

(51) 1—1

Publicațiune

În vederea ridicării unei biserici ort. române în comuna Covasna, se publică concurs pentru întocmirea planului și devizului necesar.

Concurenții vor prezenta oferte de condițiunile în care pot întocmi planul și devizul corespunzător unei biserici pentru 1500 persoane. Clădirea se va proiecta cu fundamentul din piatră legată cu ciment până sub ferestre, restul din cărămidă, iar cupola din beton armat.

Licitația se va ține în ziua de 12 August 1939, în localul școalei primare de stat Voinești din comuna Covasna.

Condițiunile de licitație se pot vedea în fiecare zi la sediul parohiei ort. române din Covasna.

Covasna, la 8 Iulie 1939.

Pr. Er. Ticușan
preș. cons. parohial

Ioan Cianga
secretar

Nr. 286/1939

(52) 1—3

Concurs

Pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia de clasa III-a **Cerbia** cu filia **Pogănești**, din protopopiatul Dobra, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele acestui post sînt:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială nouă corespunzătoare.
3. Folosirea cimitirului dela biserică.
4. Sesia parohială dela materă 8¹/₂ jugăre, ear dela filie 2¹/₂ jugăre.
5. Venitele stolare uzitate în tract.

Cererile de concurs și aprobarea de a concura dela Consiliul arhiepiscopesc se vor înainta în termen oficiului protopopesc, ear concurenții se vor prezenta, cu avizul protopopului, în parohie, spre a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc al tractului Dobra în înțelegere cu consiliul parohial. Dobra, la 6 Iulie 1939.

Iosif Morariu
protopop

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

măneau pe apostolul Pavel, pentru că le-a stricat planul național în noua lege a creștinismului. Deci ca răsunare au atribuit toate faptele săvârșite de ap. Pavel lui Petru, și așa sfinții părinți ai primelor veacuri, lipsiți și de simțul și de mijloacele critice, au fost duși în eroare.

De aceea zicem noi că ar fi fost posibil ca sf. Petru să fi fost în Roma cătră sfârșitul vieții sale, dar tot așa ar putea fi posibil să fi murit altundeva, în Babilon, de unde își scrie prima sa epistolă. Dovezi nu avem nici într'un senz, decât dacă luăm în considerare epistola a II-a cătră Gal. a ap. Pavel c. II v. 8 în care ni se spune, că precum Iacob, Chifa și Ioan se socotesc stâlpi ai bisericii, tot așa se socoteste și el și Varnava, iar dacă aceia au fost trimiși în propagandă la tăierea împrejur (evrei), ei — Pavel și Varnava — au fost trimiși la păgâni. Evreii însă să aflau în orient, unde era și Babilonul, iar păgânii să aflau în apus, unde să afla și Roma.

Din aceste motive am susținut eu și susțin și acum că nu avem nici o dovadă ca sf. Petru să fi fost în Roma, nici chiar aceea nu e sigur că ar fi reposat aci.

Aceste date culese din Sf. Scriptură nu pot fi nici desconsiderate, nici complotate cu anumite fraze goale, după cum obișnuiesc să porceadă unii uniți căzuți total pe panta papistașismului internațional.

Să judece bineintenționatul cititor: unde este dreptatea.